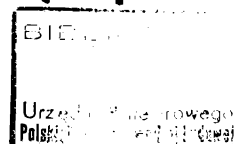

20 lutego 1928 r.

1561j 1/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 8281.

Kl. 20 g 1.

„Gefia” Aktiengesellschaft für Industrielle Anlagen
(Wiedeń, Austria).

Obrotnica z podzielonemi dźwigarami głównymi.

Zgłoszono 20 lipca 1926 r.

Udzielono 13 stycznia 1928 r.

Pierwszeństwo: 21 lipca 1925 r. (Austria).

Znane dotychczas obrotnice z podzielonemi dźwigarami głównymi, których części połączone są ze sobą zapomocą giętkich lub sprężystych ogniów pośrednich, wykazują w stosunku do obrotnic, w których części dźwigarów głównych połączone są ze sobą przegubami, tę wadę, że w razie konieczności naprawienia obrotnicy lub odsłonięcia łożyska stopowego, rozbiórka takiej obrotnicy jest utrudniona, ponieważ giętkie ogniwa pośrednie lub nakładki ze względów bezpieczeństwa są znitowane. Niniejszy wynalazek ma za zadanie nadanie takiego kształtu przegubowi, któryby umożliwiał, bez zmniejszenia bezpieczeństwa połączenia, łatwe rozłączanie go, w wypadku, gdy obrotnica ma być rozebrana.

W ten sposób, oczywiście, można również wymieniać uszkodzone przeguby bez wielkiej straty czasu.

Przedstawione na rysunku przykłady wykonania wyjaśniają bliżej istotę wynalazku.

Fig. 1 przedstawia schematycznie widok z boku obrotnicy, której dźwigary główne podzielone są w środku, a więc w obrębie łożyska stopowego; części dźwigarów głównych połączone są zapomocą przegubów z dźwigarami, ułożonemi na łożysku stopowym. Fig. 2 przedstawia w większej skali przekrój przez środek obrotnicy. Fig. 3 przedstawia widok boczny łożyska stopowego i połączenia jednej z części dźwigarów głównych z dźwigarem, ułożonym na

tem łożysku. Fig. 4 przedstawia widok samego przegubu, a fig. 5—widok z góry tegoż przegubu. Fig. 6 przedstawia inną odmianę wykonania przegubu łącznie z łożyskiem stopowem; wreszcie fig. 7 uwidocznia dalszą odmianę wykonania przegubu łącznie z łożyskiem stopowem.

Jak widać z fig. 1, główne dźwigary 1 obrotnicy, na których ułożone są szyny 2, składają się każdy z dwu części, które połączone są zapomocą przegubów w sposób, opisany poniżej, z poprzecznymi dźwigarami, ułożonemi na łożysku stopowem 4.

Obrotnica, uwidocziona na fig. 2, 3, 4 i 5, jest wykonana w następujący sposób:

Na ruchomej płycie 3 łożyska stopowego 4 w odpowiednim odstępnie od siebie umocowane są dwa dźwigary poprzeczne 5 i 6. Po obydwu stronach każdego dźwigara głównego 1 ułożone są na górnych pasach dźwigarów poprzecznych 5, 6 dwa ceowniki 7, 8, tworzące mostki między poprzecznymi dźwigarami 5 i 6 i do których przymocowane są dwie pary ceowników 9, 10. Między każdymi dwoma ceownikami 9, 10 umocowany jest górny koniec giętkiego pasa blaszanego 11; na dolnym końcu tego pasa, po obydwu jego stronach, umieszczone są płyty 13 (fig. 4), zaopatrzone w stopień 12. Pasy 11, które zapomocą ceowników 7, 8 wspierają się na poprzecznych dźwigarach 5, 6, przechodzą wdół między obydwoma poprzecznymi dźwigarami 5, 6, a ponieważ takie pasy urządzone są po obydwu stronach części dźwigarów głównych 1, to w miejscu styku każdych dwóch ułożonych w jednym kierunku części dźwigarów głównych 1 znajdują się łącznie cztery takie pasy 11. Na stopie 12 płyt 13 każdych dwu pasów 11, znajdujących się w płaszczyźnie poprzecznej, nałożone są ceowniki 14, przymocowane do cienkiej części płyt 13. Ceowniki te przymocowane są w ten sposób, że tworzą mostki między obydwoma pasami, umieszczonemi w poprzecznej płaszczyźnie, a górne pasy ce-

owników 14 tworzą podstawę dla końca znajdującej się nad nimi części głównego dźwigara 1. Dla przepuszczenia poprzecznych dźwigarów 5, 6 koniec każdej części dźwigara głównego 1 jest zaopatrzony w wycięcie 15 (fig. 15). Druga para pasów 11, leżąca w tej samej płaszczyźnie poprzecznej, służy w taki sam sposób do podtrzymania odpowiedniej części drugiego dźwigara. Takie samo urządzenie zastosowane jest również po drugiej stronie poprzecznej płaszczyzny środkowej dla podtrzymania obu dalszych części dźwigarów głównych.

Koniec więc każdej części głównego dźwigara 1 zawieszony jest na dwóch, umieszczonych po obu jego stronach, pasach blaszanych 11 w ten sposób, że spoczywa na górnych pasach ceowników 14, przyczem przymocowany jest do nich śrubami lub zapomocą innych rozłączalnych środków, względnie leży swobodnie niczem nieumocowany. Ceowniki 7 i 8 połączone są z górnymi pasami poprzecznych dźwigarów 5, 6 również zapomocą rozłączalnych środków złącznych, np. śrub lub urządzeń zaciskowych. Natomiast mogą być przymocowane nitami: ceowniki 9, 10 do ceowników 7, 8, pasy blaszane 11 między ceownikami 9, 10, wreszcie płyty 13 do pasów 11, ponieważ części tych nigdy nie potrzeba rozłączać. Przy odpowiednich wymiarach mogą być połączone nitami również ceowniki 14 z płytami 13 pasów blaszanych; w innych wypadkach jednak, gdy chodzi o to, aby można było odejmować ceowniki 14, są one przymocowane śrubami.

Gdy obrotnica ma być rozebrana, wówczas po rozłączeniu połączeń między ceownikami 14 i częścią dźwigara głównego unosi się nieco części dźwigarów głównych, poczem rozłącza się połączenia między ceownikami 7, 8 i poprzecznymi dźwigarami 5, 6; dźwigary 14 obejmuje się, a następnie dźwigary 7, 8, 9 i 10 łącznie z przymocowanymi do nich pasami blaszanymi 11 podnosi się do góry dopóty, dopóki pasy

te nie zostaną całkowicie wyciągnięte z pomiędzy poprzecznych dźwigarów 5, 6. Gdy pasy te 11 są wyciągnięte, a poprzeczne dźwigary 5, 6 są usunięte, to można podnieść także płytę 3 łożyska stopowego 4. Również proste jest złożenie obrotnicy. Jasne jest, że obecnie już bez przeszkód można wymienić uszkodzone przeguby, t. j. pasy blaszane z przymocowanymi do nich częściami.

Ceownik 33 (fig. 2), pod który podłożony jest płaskownik 34, przymocowany jest na swych końcach do obu połówek dźwigara 1, a to w tym celu, aby połączyć je ze sobą w ten sposób, by nie zmniejszyć znacznie ich zdolności do przesuwania się, którą nadaje im zawieszenie na pasach blaszanych 11; ceowniki 33 posiadają w pionowym kierunku nieznaczny zaledwie moment wytrzymałości, ale zapewniają wymaganą sztywność połączenia połówek dźwigarów w kierunku poprzecznym. Zewnętrzne pasy blaszane 11 przechodzą przez wycięcia w ceownikach 33.

Fig. 6 przedstawia inny sposób wykonania przegubów, przyczem zamiast dwóch poprzecznych dźwigarów 5, 6 według pierwszego wykonania, ułożone są na płycie łożyskowej 18 dwie pary poprzecznych dźwigarów 16, 17, a każdy z obu pasów blaszanych 19, 20 przechodzi pośrodku każdej z tych par dźwigarów 16, 17 i wspiera się na górnych pasach tych dźwigarów 16, 17 zapomocą dźwigarków 21, 22, przymocowanych do jego górnego końca. Poza tem konstrukcja może pozostać taka sama, jak wyżej opisana.

W wykonaniu według fig. 7 dwa poprzeczne dźwigary 25 przymocowane są do płyty łożyskowej 26 w większym odstępnie od siebie, a obydwa pasy blaszane 27, 28, które znajdują się w płaszczyźnie podłużnej i między którymi jest umieszczony płaskownik 29 umocowane są w niewielkim odstępnie od siebie w dźwigarkach 30, ułożonych na obydwu poprzecznych dźwiga-

rach 25. Do dolnego końca każdego pasa blaszanego 27, 28 przymocowany jest ceownik albo kątownik 32, służący za podstawę dla podpierającego dźwigara 31. Płaskownik 29, utrzymujący obydwa pasy blaszane 27, 28 w odpowiednim odstępnie, nie zmniejsza wymaganej giętkości tych pasów. Odstęp między dźwigarami 25 jest tak duży, że pasy blaszane można wyciągnąć, nie odejmując dźwigarów 32.

Zamiast pojedynczych pasów blaszanych można, oczywiście, zastosować również pasy, złożone z kilku płaskowników. Wykonanie urządzeń podtrzymujących, przymocowywanych do górnych i dolnych końców pasów blaszanych, może być pod względem konstrukcyjnym zmieniane w rozmaity sposób.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Obrotnica z podzielonemi dźwigarami głównymi, których połówki połączone są ze sobą zapomocą giętkich nakładek, znamienna tem, że na górnych końcach pionowych nakładek (11), których dolne końce zaopatrzone są w podpory (12, 13, 14), podtrzymujące części dźwigarów głównych (1), urządzone są części podporowe (7, 8), umieszczone na poprzecznych dźwigarach (5, 6), przyczem o ile te części podporowe (7, 8) przymocowane są do poprzecznych dźwigarów (5, 6), to tylko w ten sposób, aby umocowanie to zabezpieczało od przesuwania się części podporowych (7, 8) po dźwigarach (5, 6), i aby części te łatwo było rozłączać tak, iż przy zastosowaniu łatwo rozłączalnego połączenia dźwigarów głównych (1) z dolnemi podporami (14) pasów (11), pasy te, po uniesieniu głównych dźwigarów (1), mogły być łatwo wyjmowane.

2. Obrotnica według zastrz. 1, znamienna tem, że główne podpory (7, 8) nakładek (11) ułożone są na dwóch równoległych dźwigarach poprzecznych (5, 6), między którymi nakładki te przechodzą,

przyczem dźwigary (5, 6) tak daleko od siebie się znajdują, że nakładki (11) wraz z dolnymi podporami (12, 13) można wyciągać w górę.

3. Obrotnica według zastrz. 1, znamienna tem, że każde dwie nakładki (11), znajdujące się w poprzecznej płaszczyźnie i umieszczone po obu stronach części głównych dźwigarów (1), posiadają na swych dolnych podporach wspólny dźwigar (14), służący za podporę części głównego dźwigara (1).

4. Obrotnica według zastrz. 1, 2 lub 3,

znamienna tem, że każde dwie nakładki (11), znajdujące się w tej samej podłużnej płaszczyźnie obrotnicy, z których każda należy do jednej z dwóch przylegających do siebie części dźwigara głównego (1), umocowane są we wspólnej górnej części podporowej (7, 8, 9, 10).

„Gefia” Aktiengesellschaft für
Industrielle Anlagen.

Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

